

Ομιλία εις την Μεγάλη Παρασκευή: Φοβερά η καταδίκη του Θεού (Άγιος Ιουστίνος Πόποβιτς)

Categories : [ΘΕΟΛΟΓΙΑ](#)

Date : Απριλίου 25, 2019

Ποτέ, αγαπητοί μου άδελφοί, δεν είχε λιγώτερο Θεό μέσα του ο άνθρωπος από σήμερα. Ποτέ λιγώτερος Θεός από σήμερα. Σήμερα ο διάβολος “σαρκώθηκε” μέσα στον άνθρωπο, για να αποσαρκώσει τον Θεάνθρωπο. Σήμερα όλο τό κακό μπήκε στο σώμα του ανθρώπου, για να αποδιώξει τον Θεό από τό σώμα. Σήμερα όλος ο Άδης μεταφέρθηκε στην γη. Ποιός να θυμάται ότι ή γη κάποτε ήταν παράδεισος; Η σημερινή πτώσις του ανθρώπου είναι άσυγκρίτως μεγαλύτερη από την πρώτη πτώσι [του Άδάμ].

Τότε ο άνθρωπος αποστάτησε από τον Θεό, αλλά **σήμερα έσταύρωσε τον Θεό, σκότωσε τον Θεό**. Άνθρωπε, πώς άλλοιώς να σε ονομάσω παρά διάβολο; Μά και αυτό είναι ύβρις για τον διάβολο. Ο διάβολος ποτέ δεν υπήρξε τόσο κακός, τόσο έντεχνα κακός όπως ο άνθρωπος. Ο Κύριος κατέβηκε και στον Άδη, μά εκεί δεν τον έσταύρωσαν. **Εμείς όμως τον έσταυρώσαμε!** Δεν είναι λοιπόν οι άνθρωποι χειρότεροι από τον διάβολο; Δεν είναι ή γη χειρότερος Άδης από τον Άδη; Από τον Άδη δεν έδιωξαν τον Χριστό, ενώ **οι άνθρωποι σήμερα τον έδιωξαν από την γη**, τον έδιωξαν από τό σώμα τους, από την ψυχή, από την πόλη τους...

Στά κατάβαθα της ψυχής μου, άδελφοί, κουλουριάσθηκε σαν φίδι ένα πονηρό έρώτημα και χαιρέκακα μέ έρωτᾶ: ‘Υπήρξε άραγε ποτέ καλός ο άνθρωπος, άφοϋ μπόρεσε να σταυρώσει τον Χριστό;

‘Εσύ [ο ούμανιστής] πιστεύεις στον άνθρωπο. Καυχιέσαι γι’ αυτόν. Του δίνεις μεγάλη άξία; ‘Ω...! κοίταξε τον άνθρωπο, κοίταξέ τον την Μεγάλη Παρασκευή, κοίταξέ τον πώς σκοτώνει τον Θεάνθρωπο και πές μου, άκόμη του δίνεις μεγάλη άξία; Δεν αισθάνεσαι ντροπή πού είσαι άνθρωπος; Δεν βλέπεις ότι ο άνθρωπος είναι χειρότερος από τον διάβολο;

Εεχᾶστε όλες τίς ήμέρες πριν και μετά την Μεγάλη Παρασκευή, δείτε τον άνθρωπο στο πλαίσιο της Μεγάλης Παρασκευής. Δεν σᾶς φαίνεται ο άνθρωπος ή συμπύκνωσις όλων των κακών, όλων των πειρασμών, όλων των άθλιότητων; Δεν δείχνει σήμερα ο άνθρωπος ότι ή γη αποτρελάθηκε; Δεν απέδειξε σήμερα ο άνθρωπος ότι, σκοτώνοντας τον Θεάνθρωπο είναι στ’ αλήθεια ή παραφροσύνη της γης;

Και ή **Μέλλουσα Κρίσις δεν θά είναι, άδελφοί, φοβερώτερη από την Μεγάλη Παρασκευή**: δεν θά είναι. **Αναμφίβολα θά είναι λιγώτερο φοβερή,**

διότι τότε ο Θεός θά κρίνη τόν άνθρωπο, ενώ σήμερα ο άνθρωπος κρίνει τόν Θεό. Σήμερα είναι η Φοβερά Καταδίκη του Θεού· Τόν καταδικάζει ο άνθρωπος. Σήμερα ο άνθρωπος ορίζει ότι ο Θεός αξίζει τριάκοντα αργύρια. Ο Χριστός τριάκοντα αργύρια! Καί είναι τάχα η τελευταία φορά; Μήπως ο Ίούδας είναι ο τελευταίος από έμάς που αποτίμησε τόν Χριστό τριάκοντα αργύρια;

Σήμερα ο άνθρωπος κατεδίκασε τόν Θεό σέ θάνατο. **Αυτή είναι η μεγαλύτερη άνταρσία** στον ούρανό και στην γη. **Αυτή είναι η μεγαλύτερη άμαρτία** στον ούρανό και στην γη. Ούτε οι πεπτωκότες άγγελιοι δέν τό έκαναν αυτό. Σήμερα ώλοκληρώθηκε η Φοβερά Δίκη κατά του Θεού. **Ποτέ δέν υπήρξε πίο άθώς κατάδικος. Ποτέ ο κόσμος δέν είδε πίο παράλογο δικαστή.**

Περιγελάται σήμερα ο Θεός χειρότερα από κάθε άλλη φορά. Ο «παγγέλαστος Άδης» μπήκε σήμερα στον άνθρωπο και περιέλασε τόν Θεό και κάθε τι τό θεϊκό. Περιγελάται σήμερα Έκεϊνος που δέν έγέλασε ποτέ. **Λένε πώς ο Κύριος ποτέ δέν έγέλασε, ενώ συχνά τόν έβλεπαν νά κλαίει. Ονειδίζεται σήμερα Έκεϊνος που ήρθε νά μάς δοξάση. Βασανίζεται σήμερα Έκεϊνος που ήρθε νά μάς λυτρώση από τά βάσανα. Παραδίδεται σήμερα σέ θάνατο Έκεϊνος που έφερε τήν Αιώνιο Ζωή.** Άνθρωπε! υπάρχει τέλος στον παραλογισμό σου; τέρμα στην πτώση σου;

Σέ Έκεϊνον που μάς έδώρισε τήν αιώνια δόξα, άντιπροσφέραμε τόν Σταυρό, τό πίο ειδεχθές αντίδωρο. Έσύ ο λεπρός, γι' αυτό του δωρίζεις τόν Σταυρό, έπειδή σέ έκαθάρισε από τήν λέπρα; Έσύ ο τυφλός, γι' αυτό σου άνοιξε τούς όφθαλμούς, για νά χεις μάτια νά φτιάξης τόν Σταυρό και νά Τόν σταυρώσης επάνω σ' Αυτόν. Έσύ ο νεκρός, γι' αυτό σέ άνέστησε εκ νεκρών, για νά τόν στείλης στον τάφο; Μέ χαράς ευαγγέλια έγλύκανε ο Γλυκύτατος Ίησοϋς τό πικρό μυστήριο τής ζωής μας, άδελφοί, και έμεϊς αντί αυτών του προσφέρουμε τέτοια πίκρα;

«Λαέ μου, τί έποίησά σοι, και τί μοι άνταπέδωκας;»

Ή Μεγάλη Παρασκευή είναι η ντροπή μας, άδελφοί, τό όνειδος και η άποτυχία μας. Κατά κάποιον τρόπο στον Ίούδα τόν Ίσκαριώτη έχει μερίδιο η ψυχή όλων μας. Άν δέν ήταν έτσι, θά ήμασταν αναμάρτητοι. Διά του Ίούδα όλοι μας πέσαμε, **όλοι μας προδώσαμε τόν Χριστό,** όλοι μας καταλιμπάνουμε τόν Χριστό και παραλαμβάνουμε τόν διάβολο, έναγκαλιζόμεθα τόν σατανά. Ναί, τόν σατανά. Γιατί στο ιερό Ευαγγέλιο γράφει: *«και μετά τό ψωμίον τότε είσήλθεν εις έκεϊνον [τόν Ίούδα] ο σατανάς»* (Ίω. ιγ' 27). Μετά από ποιό ψωμί; Μετά από έκεϊνο που του έδωσε ο Χριστός· μετά που Κοινωνησε· μετά που πήρε τόν Χριστό. Άχ, υπάρχει μεγαλύτερη πτώσις, μεγαλύτερη φρίκη;

Ω φιλαργυρία, έσύ πρόδωσες τόν Χριστό! Έσύ και σήμερα τόν προδίδεις . Τόν Ίούδα, που ήταν μαθητής του Χριστού, που επί τρία χρόνια ήταν μαζί Του, που

Ήταν παρών σέ όλα τά θαύματα τοῦ Χριστοῦ, πού στό ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ καθάριζε λεπρούς, θεράπευε ἀρρώστους, ἀνάστανε νεκρούς, ἐδιώχνε ἀκάθαρτα πνεύματα, αὐτόν τόν Ἰούδα ἢ φιλαργυρία τόν ἔκανε προδότη καί Χριστοκτόνο. Πῶς λοιπόν νά μή κάνη καί μένα καί σένα προδότη καί Χριστοκτόνο, ἐμένα πού δέν εἶδα ἐπί τρία χρόνια τόν Θεό ἐν σαρκί, πού δέν ἐκαθάρισα λεπρούς στό ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ, οὔτε ἀσθενεῖς ἐθεράπευσα οὔτε νεκρούς ἀνέστησα; Ὁ Ἰούδας τόσον καιρό ἦταν μαζί μέ Ἐκεῖνον πού δέν εἶχε ποῦ τήν κεφαλήν κλίνη, μαζί μέ Ἐκεῖνον πού καί μέ ἔργα καί μέ λόγια ἐδίδαξε πῶς δέν πρέπει νά ἔχουμε πάνω μας οὔτε ἄργυρο οὔτε χρυσό. Ἐνῶ ἐγώ; Ἐνῶ ἐσύ; **Δέν ξέρεις νά χαίρεσαι μέ τήν φτώχεια, ἀδελφέ, νά εἶσαι χαρούμενος μέ τήν φτώχεια; Ἐχε ὑπ' ὄψιν σου πῶς εἶσαι ὑποψήφιος Ἰούδας.** Μή ρωτᾶς: «μή τι ἐγώ Κύριε;», διότι ἀναμφίβολα θά ἀκούσης τήν ἀπάντησι: ναί, «σύ εἶπας». **Λαχταρᾶς τά πλούτη; Ἄναψε μέσα σου ἐπιθυμία γιά χρήματα; Νά ξέρεις ὅτι μέσα σου κυοφορεῖται ὁ Ἰούδας. Φίλε μου καί ἀδελφέ μου, μή ξεχνᾶς σέ ὅλη σου τήν ζωή: ἡ φιλαργυρία σταύρωσε τόν Χριστό, σκότωσε τόν Θεό· ἡ φιλαργυρία ἔκανε τόν μαθητή τοῦ Χριστοῦ ἐχθρό τοῦ Χριστοῦ, φονιά τοῦ Χριστοῦ.** Καί ὄχι μόνο αὐτό: ἡ ἴδια σκότωσε καί τόν Ἰούδα. **Ἡ φιλαργυρία ἔχει ἐκεῖνο τό καταραμένο ἰδίωμα, νά κάνει τόν ἄνθρωπο ὄχι μόνο Χριστοκτόνο ἀλλά καί αὐτο-κτόνο.** Αὐτή σκοτώνει πρῶτα μέσα στήν ἀνθρώπινη ψυχή τόν Θεό καί ὕστερα σκοτώνει τόν ἴδιο τόν ἄνθρωπο.

Ὁ θάνατος εἶναι φοβερό μυστήριο, ἀδελφοί. Πιό φοβερό ὅμως εἶναι νά παραδίδουν οἱ ἄνθρωποι τόν Θεό σέ θάνατο καί νά ἐπιθυμοῦν νά τόν ἐξαφανίσουν ἐντελῶς. Σήμερα οἱ ἄνθρωποι ἔγιναν φοβεροί γιά τόν Θεό, γιατί βασανίζουν τόν Θεό ὅπως κανεῖς ποτέ δέν Τόν βασάνισε· φτύνουν τόν Θεό ὅπως κανεῖς ποτέ δέν τόν ἔφτυσε· σκοτώνουν τόν Θεό ὅπως κανεῖς ποτέ δέν τόν ἐσκότωσε. «Σιγησάτω πᾶσα σάρξ βροτεία»! **Κανεῖς νά μή καυχίεται γιά τόν ἄνθρωπο**, κανεῖς νά μή καυχίεται γιά τήν ἀνθρωπότητα, διότι ἰδού! ἡ ἀνθρωπότης δέν ἀνέχεται τόν Θεό ἀνάμεσά της· τόν παραδίδει σέ θάνατο. Τί νά καυχηθῆς γιά μιά τέτοια ἀνθρωπότητα; Κανεῖς νά μή καυχίεται γιά τόν οὐμανισμό, γιατί εἶναι μόνο σατανισμός, σατανισμός, σατανισμός...

Σήμερα ὄχι δαίμονες, ὄχι θηρία, ὄχι τσακάλια, ἀλλά ἄνθρωποι ἔπλεξαν ἀκάνθινο στεφάνι καί τό φόρεσαν στήν κεφαλή τοῦ Χριστοῦ. Μέ ἀκάνθινο στεφάνι στολίζουν Ἐκεῖνον πού ἐστόλισε τόν ἄνθρωπο μέ ἀθανασία. Ἀκάνθινο στεφάνι πλέκει ἡ ἀνθρωπότης γύρω ἀπό τήν κεφαλή Ἐκεῖνου πού περιέβαλλε τήν γῆ μέ στεφάνι ἀπό ἀστέρια! Ἀκάνθινο στεφάνι πλέκουμε γιά τόν Χριστό, καί ἐγώ καί ἐσύ φίλε, ἂν εἶμαι φιλάργυρος, ἂν εἶμαι πόρνος, ἂν εἶμαι μοιχός, ἂν εἶμαι βλάσφημος, ἂν εἶμαι συκοφάντης, ἂν εἶμαι κατάλαλος, ἂν εἶμαι μέθυσος, ἂν εἶμαι ἀνελεήμων, ἂν εἶμαι θυμώδης, ἂν κάνω ἀμαρτωλές σκέψεις, ἂν ἔχω ἀκάθαρτα αἰσθήματα, ἂν δέν ἔχω πίστι, ἂν δέν ἔχω ἀγάπη. Κάθε μου ἀμαρτία, κάθε μας ἀμαρτία, εἶναι ἀγκάθι στό καταραμένο στεφάνι πού ἡ παραλογισμένη ἀνθρωπότητα πλέκει ἀδιάκοπα γύρω ἀπό τήν κεφαλή τοῦ Χριστοῦ.

Ὁ ἄνθρωπος βασανίζει τόν Θεό πύ άνοικτίρμονα καί άπό τόν διάβολο. Δέν τό πιστεύετε; Άκούστε τί λέει ἕνας αὐτόπτης: «τότε ἐνέπτυσαν εἰς τό πρόσωπον αὐτοῦ» (Ματθ. κστ´ 67), στό ἐξάισιο καί ώραιότατο Πρόσωπό Του... Κύριε, **πώς τά χείλη τους δέν γέμισαν λέπρα καί πληγές; Άσφαλώς, γιά νά διδαχθοῦμε ἐμεῖς τήν ὑπομονή καί τήν πραότητα.** Ἐφτυσαν σ´ ἐκεῖνο τό θαυμαστό, τό γλυκό Πρόσωπο, τό όποῖο άξίζει πύ πολύ άπ´ όλους τούς γαλαξίες, άπ´ όλες τίς μακαριότητες. Τί λέγω; Μάλιστα! περισσότερο άπό όλες τίς μακαριότητες, διότι σ´ αὐτό τό πρᾶο Πρόσωπο ὑπάρχει όλη ἡ αἰωνία θεότης, όλη ἡ αἰωνία χαρά... Ἐφτυσαν σ´ ἐκεῖνο τό φωτεινό Πρόσωπο, μπροστά στό όποῖο ἡ θάλασσα γαλήνεψε· σ´ ἐκεῖνο τό Πρόσωπο πύ εἰρήνευσε ταραγμένες ψυχές καί χορήγησε σέ όλους τήν άνάπαυσι.

Καί σεῖς πλέκετε ἐγκώμια στόν ἄνθρωπο; Ὡ, χαμηλῶστε τούς τόνους οὔτιδανοί... σκουλήκια! Κανείς καί τίποτα δέν πρέπει νά ντρέπεται τόσο, όσο ό ἄνθρωπος, οὔτε οἱ δαίμονες, οὔτε τά θηρία, οὔτε τά κτήνη... Οἱ ἄνθρωποι φτύνουν τόν Θεό! Ὑπάρχει πύ φοβερό άπό αὐτό; Οἱ ἄνθρωποι σκοτώνουν τόν Θεό. Ὑπάρχει πύ σατανικό άπό αὐτό; Άδελφοί, ἄν δέν ὑπάρχει κόλασις, ἔπρεπε νά ἐπινοήσουμε μία γιά τούς ανθρώπους, ναι γιά τούς ανθρώπους...

Ἐκεῖνον, τόν Δημιουργό καί Σωτήρα, τόν φτύνουν καί τόν φονεύουν, ἐνῶ Ἐκεῖνος ταπεινά καί σιωπηλά τά ὑπομένει όλα. Ποιά δικαιολογία ἔχεις ἐσύ πύ σέ κάθε ὕβρι άνταποδίδεις ὕβρι, σέ κάθε κακό κακό, στό μίσος μίσος; Ὅταν άνταποκρίνεσαι μέ κακία στήν κακία, φτύνεις τόν Δεσπότη Χριστό· όταν μισῆς αὐτούς πύ σέ μισοῦν, φονεύεις τόν Χριστό καί τόν βασανίζεις· όταν ὕβρίζης αὐτούς πύ σέ ὕβρίζουν, ἐξευτελίζεις τόν Χριστό, άφού Ἐκεῖνος δέν ἔκανε τό ἴδιο.

Παρέδωκε ό Πιλάτος τόν πρᾶο Κύριο, ἵνα σταυρωθῆ (Ἰω. ιθ´ 16). Οἱ ἄνθρωποι τόν όδηγοῦν άπό τελώνιο σέ τελώνιο, άπό βάσανο σέ βάσανο, άπό χλεύη σέ χλεύη. Καί τόν ἐχλευασμένο Θεό τόν σταυρώνουν, τόν καρφώνουν στόν Σταυρό.

Καρφιά ἐμπήγετε στά χέρια τοῦ Χριστοῦ, στά χέρια πύ τόσους ἄρρώστους ἐθεράπευσαν, τόσους λεπρούς ἐκαθάρισαν, τόσους νεκρούς ἀνέστησαν; Πώς νά σιωπήσουν τά χείλη πύ μίλησαν όπως κανείς ποτέ ἄλλος ἄνθρωπος; Ἰάειρε, πύ εἶσαι; Λάζαρε, πύ εἶσαι; Χήρα τῆς Ναίν, πύ εἶσαι νά ὑπερασπισθῆς τόν δικό σου καί δικό μου Κύριο; Σταυρώνετε [ἄνθρωποι] Ἐκεῖνον, τήν ἐλπίδα τῶν ἀπηλπισμένων, τήν παρηγορία τῶν ἀπαρακλήτων, τόν όφθαλμό τῶν τυφλῶν, τό οὔς τῶν κωφῶν, τήν ἀνάστασι τῶν νεκρῶν; Καρφιά ἐμπήγετε σέ ἐκεῖνα τά ἅγια πόδια, πύ ἔφεραν τήν εἰρήνη, πύ ἔφεραν τό εὐαγγέλιο, πύ περιεπάτησαν στήν θάλασσα σάν νᾶταν ξηρά, πύ ἔτρεξαν σέ όλους τούς ἄρρώστους, στόν νεκρό Λάζαρο, στόν δαιμονισμένο τῶν Γαδαρηνῶν;

Σταυρωμένος Θεός. Ἰκανοποιηθήκατε θεομάχοι; χαρήκατε θεοκτόνοι; Τί νομίζετε πώς

Η ΑΛΛΗ ΟΨΙΣ

Ψηλαφώντας την των πραγμάτων αλήθεια...

<https://alopsis.gr>

εἶναι ὁ Χριστός πάνω στόν Σταυρό; Ἀπατεώνας; ἀδύναμος; σκανδαλοποιός; «Ὁ καταλύων τόν ναόν καί ἐν τρισίν ἡμέραις οἰκοδομῶν, σῶσον σεαυτόν, εἰ υἱός εἶ τοῦ Θεοῦ, καί κατάβηθι ἀπό τοῦ σταυροῦ» (Ματθ. κζ´ 40).

Τί ὅμως σκέπτεται ὁ Κύριος ἐπί τοῦ Σταυροῦ γιά τούς ἀνθρώπους πού εἶναι κάτω ἀπό τόν Σταυρό; Ἐκεῖνο πού μόνο ὁ Θεός τῆς ἀγάπης καί τῆς πραότητος μπορεῖ νά σκέπτεται: «Πάτερ, ἄφες αὐτοῖς, οὐ γάρ οἶδασι τί ποιοῦσι!» (Μάρκ. κγ´ 34).

(Πηγή: agiosminas.gr)